

Cum să ajungi Supererou

Fiecare dintre noi are puterea de a deveni, în orice clipă, un **supererou**.

Fără să conștientizăm asta, supereroii trăiesc pe lângă noi și îi întâlnim în fiecare zi pe stradă, dar de cele mai multe ori suntem prea ocupați ca să-i observăm.

Unul dintre acești supereroi este [Ruxandra](#), cea care a fondat organizația "[Supereroi printre noi](#)" și care de 4 ani se ocupă cu organizarea de evenimente pentru copiii cu anumite dizabilități, cu nevoi speciale. Ea luptă pentru crearea unui mediu mai bun de viață atât pentru copii cât și pentru părinții acestora.

Citind ultimul ei [articol](#), despre nevoia familiilor persoanelor cu dizabilități de a fi susținute, de a li se lua partea atunci când ei nu mai pot din cauza greutăților cu care au de luptat zi de zi, simți nevoia de a face mai multe, de a te implica și tu cum poți. **De a deveni și tu supererou pentru cineva.**

Ce simte orice părinte pentru copilul său ? Ce simte orice mamă, în special ?

Frică și iubire.

Cea mai mare frică a oricărui părinte este să i se îmbolnăvească copilul. Suferința sau moartea copilului se poate spune că este **pedeapsa supremă** la care poate să fie supus un om.

Atâta timp cât copilul este sănătos te poți considera fericit, norocos și iubit de soartă.

Trebuie să fim recunoscători pentru asta.

Când copilul este bolnav nimic nu mai contează. Uităm de orice și oricine și el devine prioritatea noastră numărul 1.

Stăm la capul lui zi și noapte și ne rugăm să-și revină.

Suntem dispuși să încercăm **orice tratament**.

Promitem divinității că n-o să-l mai certăm din orice prostie și o să-l iubim indiferent ce face, doar să se facă bine.

Promitem că ne facem oameni mai buni și mai recunoscători cu tot ceea ce n-am conștientizat, până atunci, c-am avut.

Suntem dispuși la sacrificiu, să preluăm noi durere și suferința copilului, doar să-l vezi zâmbind din nou.

Și trece.

Copilul se vindecă și lucrurile revin la normal. Totul e iarăși ok și poți dormi liniștit noaptea.

Acum să ne gândim **ce simte** un părinte al unui copil cu dizabilități?

Prin ce trece el, zi de zi, fără să știe dacă vreodată lucrurile vor fi normale.

Care, ani de zile sau chiar o viață, **se confruntă** cu lucruri prin care noi trecem câteva săptămâni, maxim, pe an.

Care **se bucură** atunci când copilul zâmbește, face un pas sau zice niște cuvinte.

Iar noi suntem nemulțumiți de-ai noștri că nu țin 100 pe picior, că nu-și pastrează hainele curate, că nu

stau potoliți și aleargă și se bat prea mult, că nu sunt cei mai buni la școală și alte nu-uri imbecile.

Este normal și corect să vrem mai multe de la copii, să ajungă cât mai sus și cât mai bine, din toate punctele de vedere, dar să nu uităm niciodată că ei **sunt deja perfecți** așa cum sunt și **să-i iubim necondiționat**.

De fiecare dată când pretențiile noastre cresc prea mult, cresc nejustificat, să ne aducem aminte că există părinți care ar da orice ca și **copilul lor să fie ca al nostru**. Să nu uităm că deja **suntem norocoși**, să nu uităm să ne micșorăm singuri și să sărim în ajutorul celor care au mai multe de dus în această viață.

Copiii când vin pe lume sunt curați, puri și nu discriminează pe nimeni și nimic.

Un copil, până la o anumită vârstă, nu are nicio problemă în a interacționa și a se juca cu un copil cu nevoi speciale.

Nu îl tratează special, nici în bine nici în rău, ci doar se poartă cu el natural, ca cu orice alt copil.

După o anumită vârstă, **dacă nu există o educație** în acest sens, copilul începe să preia din gândirea celor din jurul său, din ceea ce i se bagă în cap de societate și de mediul în care trăiește.

Copilului începe să i se facă frică de cel cu dizabilități, o frică de cel mai mult inexplicabilă, venită din neinformare și interpretare greșită a situațiilor.

Pentru că nu li se dau explicații, pentru că nu sunt educați în acest sens, undeva acolo, în mintea lor, există frica că acel ceva pe care-l au ceilalți se poate lua. Că **dizabilitățile se pot transmite**.

De fapt, ceea ce se transmite, la nivel subconștient, este frica și repulsia părintelui, a adultului față de acești copii.

Până și în tradiție femeia însărcinată, când vede un om cu diferite probleme, dizabilități, e sfătuită să zică ceva de genul "ptiu ptiu ducă-se-n pustiu" ca nu cumva copilul să preia sau să moștenească o asemenea anomalie.

Adulții și copiii nu știu exact ce are un copil cu dizabilități și cum să reacționeze la contactul cu acesta.

Nu există încă o educație în acest domeniu.

Iar întotdeauna lipsa educației duce la o lipsă de înțelegere și un comportament greșit.

Ajungem să ne mirăm exagerat , să ne fie frică să intrăm în contact cu ei și să preferăm, întotdeauna, să-i evităm pe cât e posibil.

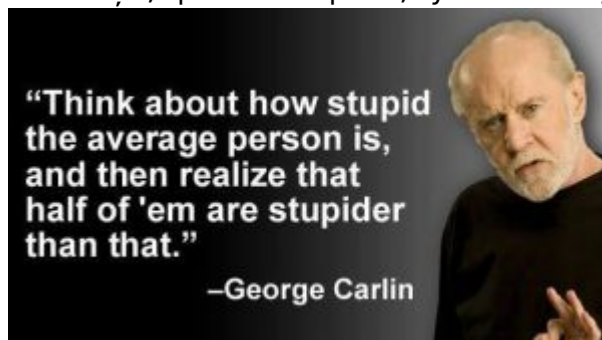
Iar ceea ce facem noi, ca adulți, simt și fac inclusiv copiii noștri.

Sistemul educațional ar trebui să cuprindă programe și cursuri, atât pentru adulți cât și pentru copii, prin care omul simplu să înțeleagă și să știe mai mult decât cuvântul "retardat".

Chiar dacă sună dur sau urât acesta este adevărul.

Am auzit acum câteva zile, când cineva povestea cum o să se ducă la [filmele Olgăi](#) (proiecții de film accesibilizate persoanelor cu dizabilități), comentariu altuia : "Iar la filme cu retardații ăia ?"

Din partea lui George Carlin sau a lui Bill Hicks ar fi primit un răspuns de genul : " Nu. Filmul este cu animăluțe, pentru copii , you fucking stupid people."

Ne considerăm oameni civilizați, morali și nemulțumiți față de situația actuală a țării dar nu ne putem depăși mocirla interioară.

Suntem mici, needucați și limitați în gândire.

Avem nevoie de ajutor, de educație și cât mai repede.

Noi cei cu copii sănătoși trebuie să facem primul pas pentru că părinții celor cu dizabilități au obosit, ei nu dorm noaptea.

În nicio noapte.

Toate ființele au nevoie de afecțiune și iubire iar

copiii cu dizabilități au nevoie de mult mai multă iubire și afecțiune decât noi. Ei au nevoie să se joace și să interacționeze cu copii normali.

Părinții lor au nevoie să-și petreacă timpul cu părinți de copii fără asemenea greutăți.

Toți au nevoie **să uite de griji** și să simtă, măcar pentru câteva ore, că nu duc singuri această povară. Că ceilalți din jurul lor le înțeleg suferința și îi susțin. Le sunt alături, măcar emoțional.

Supereroii de obicei sunt oameni obișnuiți.

Supereroii sunt oameni care trec prin greutăți personale iar apoi duc această luptă personală la un nivel mult mai sus.

Dar de ce să nu putem ajunge supereroi de bună voie, fără **să fim întâi strânși cu ușa de soartă** ?

Să fim siguri că legea care guvernează tot ceea ce ne înconjoară este dreaptă și , mai devreme sau mai târziu , va veni și corecția noastră.

Când copilul nostru o să vină acasă în lacrimi c-a fost făcut gras, pitic, ochelari cu patru ochi sau alte jigniri , aruncate tot din partea unor copii needucați , din punctul acesta de vedere, atunci o să suferim și o să înțelegem **cum e să ai un copil cu dizabilități**.

Tot ceea ce gândim și facem în clipa de față ne formează viitorul.

Dacă astăzi nu suntem dispuși să dăm o mână de

ajutor, să ne schimbăm modul de gândire față de cei mai puțin norocoși ca noi , s-ar putea ca mâine noi să fim cei care nu vor mai dormi noaptea.

Că tot urmează **alegeri europarlamentare** și teoretic acești oameni ar avea puterea să aducă anumite schimbări , la nivel general , singurul mesaj pe care-l putem transmite este *"Copilul cu dizabilități nu poate să-ți vândă votul dar poate să-ți salveze sufletul."*

La [Centru Educațional Honeybunny](#) familiile copiilor cu nevoi speciale vor avea întotdeauna ușa deschisă. Că e vorba de cazare, terapii, tratamente, discuții sau doar să câștige două ore de liniște știind că copilul lor este pe mâini bune , noi o să fim mereu acolo pentru ei ,cu zâmbetul pe buze.

Doamne ajută.

Erik și David au devenit antreprenori

Un prieten de pe facebook a pornit o inițiativă grozavă de a încerca **să ajute 1000 de oameni în următoarele 6 luni**. Ce vis frumos are și el.

Ideea lui mi s-a părut genială așa că am decis și eu să fac un spațiu pe site – **Colțul oamenilor buni** – unde fiecare om poate să-mi spună ceea ce-și dorește iar eu o să încerc să-l ajut și invers dacă vrei să ajuți pe cineva la fel poți lăsa aici mesajul tău.

Haide-ți să ajutăm câți mai mulți oameni să-și îndeplinească visele și să-și rezolve problemele.

Le-am povestit băieților mei de această inițiativă și i-am întrebat dacă vor și ei ceva și cum să-i ajut.

Atât mi-a trebuit c-au început cu o listă de milioane de lucruri pe care vor să le facă – vor să-și facă un teren de fotbal în curte, **vor un balansoar de grădină, vor să dea cadouri de Paște**, vor să-i cumpere mamei lor diverse lucruri și tot așa.

Practic este o listă care probabil nu se termină niciodată ca la noi toți dealtfel.

Ok am înțeles mesajul dar le-am explicat că nu poți să ceri așa milioane de lucruri fără să nu faci și tu ceva. Pentru toate lucrurile acestea ai nevoie de bani și nu să ceri de pomană ci să faci ceva, **să crezi ceva**, să prestezi un serviciu, să îți găsești o ocupație prin care **să ajuți pe cineva** cu ceva ca să fi răsplătit.

Pentru asta le-am zis să facă o listă cu lucruri pe care știu să le facă, sunt dispuși să le facă și care ar putea folosi oamenilor.

După multe discuții au ajuns la concluzia că singurul lucru util pe care-l știu să facă sunt **suporturi de pahar din mărgele de la Ikea** care se pot face și sub **formă de breloc**, agățate în diferite locuri sau **sub formă de orice personaj sau desen**) având o experiență anterioară când de Crăciun, Maia de la bloc (adică mama mea) le-a comandat mai multe asemenea suporturi cu modele de sărbătoare pentru a le oferi colegilor și în schimb le-a dat niște bănuți pe ele.

Mi s-a părut o idee bună având în vedere că îi ține destul de mult ocupați să facă câte un asemenea model, **le dezvoltă creativitatea și răbdarea** și învață că muncind cinstit pot obține anumite beneficii.

Eu și mama lor le-am promis că o să ne ocupăm de partea de distribuție și c-o să le găsim clienți pentru toate operele lor de artă ☐

Așa au devenit Erik și David antreprenori de 2 zile.

Deja au vânzări record de 7 suporturi și lucrurile merg din ce în ce mai bine. Își fac planuri cum o să cumpere cadouri de ziua unui coleg și alte lucruri de Paște.

Au primit până și o **comandă personalizată** de 2 suporturi și sunt în culmea fericirii așa că dacă vreți și voi o asemenea frumuseți **nu ezitați să mă contactați.** ☐

Această **operă de artă** s-a dat cu 25 ron.
Incredibil.

Pentru **Sărbătoarea Pascală** băieții v-au pregătit o serie de modele deosebite care se pot face la cerere în decurs de câteva zile în funcție de starea psihică pe care o au.

Andreea și pasiunea pentru flori

Un prieten de pe facebook a pornit o inițiativă grozavă de a încerca **să ajute 1000 de oameni în următoarele 6 luni**. Ce vis frumos are și el.

Ideea lui mi s-a părut genială așa că am decis și eu să fac un spațiu pe site – **Colțul oamenilor buni** – unde fiecare om poate să-mi spună ceea ce-și dorește iar eu o să încerc să-l ajut și invers dacă vrei să ajuți pe cineva la fel poți lăsa aici mesajul tău.

Haide-ți să ajutăm câți mai mulți oameni să-și îndeplinească visele și să-și rezolve problemele.

A doua persoană pentru care simt nevoia să fac ceva este Andreea, o prietenă care **mi-a schimbat viața** mea și a familiei mele într-un mod incredibil.

Fără ajutorul ei nu descopeream niște locuri și oameni minunați care **ne-au transformat sufletele** și ne-au făcut să ne apropiem ca familie, să ne încercăm bateriile și să privim viața cu optimism.

Pe mine personal chiar zilele acestea, prin sfaturile ei bune și îndrumare m-a ajutat să mă liniștesc și mai mult, **să-mi găsesc liniștea și pacea** într-o viață alertă unde alergătura este principalul cuvânt.

Prin intermediul ei **am reușit să devin mai înțelegător cu copiii** și sper să devin un om din ce în ce mai bun.

Îți mulțumesc Andreea pentru tot și sper să pot să-ți întorc măcar puțin din binele pe care

mi l-ai oferit din sufletul tău cald și bun.

Ca majoritatea oamenilor Andreea lucrează într-o corporație, este om de afaceri și are o viață încărcată, plină de bucurii dar și **alergătură și stres**.

Pasiunea ei secretă sunt florile dar această pasiune n-a apucat niciodată să fie valorificată la adevărata ei nevoie, nevoia de a-ți hrăni sufletul atunci când viața socială te suprasolicitează.

Ușor ușor vrea să și-o dezvolte dar are nevoie de timp și de ajutorul nostru.

Dacă cunoașteți **cursuri de artă florară**, orice curs legat de flori, dacă aveți **cărți despre flori**, dacă aveți **semințe** sau **bulbi** sau chiar un **buchet de flori** ea o să le primească pe toate cu inima deschisă și cu multă bucurie.

Și toată bucuria ei se va întoarce înzecit la voi.

Dați-mi doar un mesaj și eu o să le duc la ea pentru voi sau puteți chiar personal dacă timpul vă permite.

O să vă faceți o mare bucurie care o să vă hrănească sufletul.

Liniște și pace vă doresc.

Update aprilie : Tatăl meu a fost primul care a venit cu un cadou - un hiveci de muscari din propria cultură .

Casă iubitoare își caută stăpân

Un prieten de pe facebook a pornit o inițiativă grozavă de a încerca **să ajute 1000 de oameni în următoarele 6 luni**. Ce vis frumos are și el.

Ideea lui mi s-a părut genială așa că am decis și eu să fac un spațiu pe site – **Colțul oamenilor buni** – unde fiecare om poate să-mi spună ceea ce-și dorește iar eu o să încerc să-l ajut și invers dacă vrei să ajuți pe cineva la fel poți lăsa aici mesajul tău.

Haide-ți să ajutăm câți mai mulți oameni să-și îndeplinească visele și să-și rezolve problemele.

O să încep eu cu o prietenă care **dorința ei cea mai mare** acum este să-și vândă apartamentul și să se mute la casă , să petreacă cât mai mult timp în natură.

Tocmai am aflat că o prietenă bună se mută de la bloc la casă ceea ce este o mișcare destul de înțeleaptă

pentru ea dar și o ocazie deosebită pentru **cine este în căutarea unui apartament.**

În primul rând Dana **este un om minunat mereu săritoare să-i ajute pe ceilalți** iar cu această energie pozitivă și-a încărcat și spațiul în care locuiește deci sigur e **o casă cu un feng-shui bun.**

Acuma **dacă mai ești și dinamovist** e 😊cul ideal că e pe Ștefan cel Mare lângă stadion.

Pentru mai multe detalii vă las numărul ei – **0744.817.573** (Dana Georgescu) sau pot afla eu pentru voi orice detaliu.

Mi se pare important ca atunci când îți cumperi o casă pe termen lung **să testezi cum dormi acolo**, cum te simți, dacă e plăcut, confortabil, dacă n-ai un vecin care la miezul nopții dă manele sau se bate sau dimineața cine știe ce se întâmplă.

Așa că dacă vreți și așa ar trebui să ceară orice om pot vorbi **să dormiți 1-2 seri acolo să vedeți cum vă simțiți.** Bine acum să nu fiți veniți din club în căutarea unui loc de dormit gratis sau homeleși 😊

Mult succes.

Aici aveți și datele tehnice :

*"Apartament 2 camere Ștefan cel Mare – Parcul Circului – **55.000 E negociabil.** (sigur o să vă înțelegeți)*

Apartament 2 camere (etaj 3), într-un imobil de pe pe șoseaua Ștefan cel Mare, sector 2, lângă Parcul Circului, stadionul Ștefan cel Mare și spitalul Colentina.

*Apartamentul este semidecomandat, are o **suprafață de 50 mp**, format din bucătărie, baie, living, dormitor, spații de depozitare , **balcon foarte spațios de 5.47mp** un loc ideal de creat o oază de plante sau un spațiu de meditație și pace sufletească .*

*Deoarece apartamentul este situat într-un bloc reabilitat terminc **cheltuielile cu întreținerea sunt relativ mici** chiar și pe perioada iernii.*

Apartamentul este generos cu viitorul proprietar nesuferind modificări și lăsând astfel posibilitatea de a-l amenaja după bunul plac.

Dispune de gresie, faianță, **parchet lemn masiv**, tâmplarie PVC cu geam termopan, balcon închis, **aer condiționat**, apometre, repartitoare și foarte multă **energie pozitivă** de care stăpânul casei poate beneficia atunci când se întoarce obosit de la muncă.

Apartamentul este foarte luminos cu o aură pozitivă, vederea fiind stradală îți oferă o priveliște plăcută unde te poți relaxa după o zi încărcată.

Ca poziționare este un loc ideal pentru cei cărora le place să se **plimbe și să stea la iarbă verde** deoarece în imediata apropiere avem parcul Circului, **metroul este la doar 5 minute de mers pe jos** așa că și drumul la serviciu o să fie destul de rapid și plăcut iar stația de tramvai este chiar în fața blocului. În jur este plin de magazine alimentare și piață iar în spate se găsește faimoasa **Farmacia Tei** .

Apartamentul se vinde împreună cu un **loc de parcare** o necesitate în București unde numărul de mașini este într-o continuă creștere.”

